

Η εκ μεταθέσεως μνήμη του Αγίου Μακαρίου Αρχιεπισκόπου Κορίνθου στο Ξυλόκαστρο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Την Κυριακή του Θωμά κατ' έτος η εν Κορίνθω παροικούσα Αγία Εκκλησία εορτάζει την εκ μεταθέσεως από την 17η Απριλίου μνήμη του εν [Αγιοίς Πατρός ημών Μακαρίου](#) Αρχιεπισκόπου Κορίνθου του Νοταρά. Αν και στην πόλη της Κορίνθου υπάρχει Ενοριακός Ναός επ' ονόματι του Κορινθίου [Αγίου Μακαρίου](#) η πόλη του [Ξυλοκάστρου](#) είναι αυτή στην οποία πολλοί κάτοικοί της προέρχονται από τα Τρίκαλα Κορινθίας και ιδιαιτέρως τιμούν την μνήμη του Οσίου Ιεράρχου.

Το Σάββατο, 26 Απριλίου 2025, το απόγευμα τελέσθηκε ο Μέγας Εσπερινός στον περικαλλή Ιερό Ναό του Αγίου Μακαρίου Ξυλοκάστρου, στον οποίο προέστη ο Πανοσ. Αρχιμανδρίτης **π. Άνθιμος Παπαλεξόπουλος**, Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου, πλαισιούμενος από πλειάδα Ιερέων, ενώ ομίλησε στους Πιστούς για τον βίο του Αγίου Μακαρίου ο οποίος από το 1765 έως το 1770 διετέλεσε Μητροπολίτης Κορίνθου. Το 1770 στηρίζει την Επανάσταση των Ελλήνων κατά των Τούρκων με τη βοήθεια των Ρώσων, δηλαδή τη λεγομένη Ορλωφική Επανάσταση. Για τον λόγο αυτό χάνει τον Επισκοπικό του θρόνο και εξορίζεται στα Ιόνια νησιά μαζί με τον πατέρα του, προύχοντα της Κορινθίας. Κατά την διάρκεια της εξορίας του περιπλανήθηκε στην Ζάκυνθο, στην Κεφαλλονιά, στην Ύδρα, στο Άγιον Όρος, στην Πάτμο, στην Ικαρία, στην Σμύρνη και στην Χίο. Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τη συλλογή κειμένων και τη μελέτη της νηπτικής θεωρίας και της Μυστικής Ορθόδοξης Θεολογίας, τα οποία πέτυχε να εφαρμόσει και στην πράξη για τον εαυτό του. Θεωρούσε την Ησυχαστική παράδοση και ζωή, ουσία της Ορθόδοξης Εκκλησιαστικής ζωής και έκανε τα πάντα για να την αποκαλύψει και να την διδάξει προκειμένου όλοι να αγαπήσουν την νοερά και καρδιακή προσευχή που ενώνει τον νου του ανθρώπου με τον Θεό.

Μετά το πέρας του Εσπερινού ακολούθησε η Λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας μόνο περίξ του Ενοριακού Ναού, λόγω της βροχοπτώσεως.

Το πρωί της Κυριακής, 27 Απριλίου 2025, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών **κ. Αγάπιος** ετέλεσε με την σεπτή παρουσία του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας **κ. Διονυσίου**, τον Όρθρο και την Θ. Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό. Με τον Επίσκοπο Κεγχρεών συλλειτουργήσαν ο Πανοσ. Αρχιμανδρίτης **π. Δαμασκηνός Γεννηματάς**, εκ Ξυλοκάστρου καταγόμενος, ο Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερος **π. Αθανάσιος Κοντογιάννης**, Εφημέριος του Καθεδρικού Ιερού Ναού Αποστόλου Παύλου Κορίνθου, ο Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερος **π. Ιωάννης Γαλάνης**, Εφημέριος του Ιερού Ναού Αγ. Μακαρίου Ξυλοκάστρου, ο Αιδεσ. Σταυροφόρος - Οικονόμος **π. Αναστάσιος Κοΐνης**, Εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Βλασίου Ξυλοκάστρου και οι Ευλαβέστατοι Διάκονοι **π. Χρήστος Χίλιας** και **π. Άγγελος Σαλάτας**.

Οι Ιεροψάλτες του Ιερού Ναού **κ. Ιωάννης Μπονάτσος** και **κ. Παναγιώτης Χριστοδούλου** μαζί με τους Ιεροψάλτες του Ιερού Ναού Αγίου Βλασίου **κ. Λεωνίδα Δρακόπουλο** και **κ. Παναγιώτη Καραγκούνη** συνέψαλαν, εξόχως αποδώσαντες τους ύμνους της Ιεράς Ακολουθίας και της Θείας Λειτουργίας «προς ευφροσύνη των Πιστών».

Ο Θεοφιλέστατος Βοηθός Επίσκοπος της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου και Πρωτοσύγκελλος αυτής **κ. Αγάπιος** ομίλησε για τον Όσιο Ιεράρχη Αρχιεπίσκοπο Κορίνθου Μακάριο τον Νοταρά σε σχέση με την ομολογία του Απ. Θωμά «ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου» (Ιω. κ', 28). Τόνισε τις Ευαγγελικές μαρτυρίες του Αποστόλου Πέτρου (Ματθ. ιστ', 16) και του Απ. Ναθαναήλ (Ιω. α', 50), που και η μεν του Πέτρου ήταν ομολογία αυθόρμητη και ενθουσιώδης, που απέδιδε όλη την θεολογική αλήθεια περί του Θεανδρικού Προσώπου του Ιησού, όπως και η ομολογία του «αληθούς Ισραηλίτου» Ναθαναήλ, η δε ομολογία του Θωμά ήταν ομολογία εκ διαπιστώσεως και ερεύνης, την οποία έρευνα «μακροθυμών» ο Ιησούς καταδέχτηκε από τον με «καλή απιστία» απιστούντα μαθητή Του.

Επέμεινε στο πρώτο μέρος της ομολογίας του Θωμά· «ὁ Κύριός μου», διευκρινίζοντας ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση ο όρος «Κύριος» δεν αποδίδει τόσο την έννοια της Θεότητας, αφού η ομολογία συμπεριλαμβάνει αυτή (την Θεότητα) στο δεύτερο μέρος, όσο την έννοια της κυριότητας ή της κυριαρχίας του Ιησού σαφώς επί πάντων, «ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς» (Ματθ. κη', 18), όμως τούτο εξειδικεύεται με την αντωνυμία «μου». Ο Ιησούς Χριστός είναι για τον Θωμά ο «Κυριάρχης» Του. Αυτός, ο Οποῖος κυριαρχεί, όχι κατακτητικά, αλλά αγαπητικά, στην ψυχή και στο σώμα του μαθητού. Αυτός που διέπει ὅλο το «εἶναι» Του. Αυτός που κατευθύνει «νουν» και «καρδιάν», λογισμούς, επιθυμίες, θελήματα ... Αυτός στον Οποῖο αφιερώνεται ολοκληρωτικά κάθε φιλόχριστος ψυχή! Αυτός για τον Οποῖο ο κάθε Μάρτυρας της Πίστεως μας μαζί με τον Θεῖο Πάυλο ομολογούσε· «...ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι ἵνα Χριστὸν κερδήσω» (Φιλπ. γ', 8)! Αυτοῦ του Οποῖου κάθε ασκητική - ησυχαστική ψυχή, ὅπως του μακαρίου Αρχιεπισκόπου Κορίνθου Μακαρίου του Νοταρά, ἐν τη τηρήσει των ἐντολῶν καὶ τη φιλοθέῳ ἀσκήσει, προσευχομένη δε ἀδιαλείπτως θεάται το Φῶς της Χάριτος Του κατὰ το Ψαλμικὸ λόγιον· «ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς» (λε', 10).

Απευθυνόμενος δε στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κορίνθου **κ. Διονύσιο** παρεκάλεσε αυτόν· «ευχηθήτε Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, με τις πρεσβείες του Αγίου Προκατόχου σας Μακαρίου του Νοταρά, ὃ αξιωθούμε οι πάντες να έχουμε «Κυριάρχη» στην ζωή μας τον «τας τρήσεις των ήλων και της λόγχης» φέροντα Αναστάντα Ιησού, ομολογούντες, όπως ο Θωμάς που «πιστῇ ἀπιστία» τους πιστούς όλων των αιώνων εβεβαίωσε, «ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου»! Γένοιτο.

Περισσότερες φωτογραφίες:

